

Danmark, i København. Den saglige kompetence for sagen afgøres altid efter retsplejelovens almindelige regler.

Stk. 2 opregner de enkelte ugyldighedsgrunde. Opregningen er som nævnt udtømmende. Opregningen er identisk med modellovens tilsvarende opregning af ugyldighedsgrunde og svarer desuden nøje til de foreslåede nægtelsesgrunde for anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser, jf. § 39, der igen bygger på New York-konventionens art. V, jf. herom pkt. 3.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Nr. 1 opregner de ugyldighedsgrunde, som er undergivet parternes fri rådighed (dispositive ugyldighedsgrunde). Disse ugyldighedsgrunde kan kun bringes i anvendelse af domstolene efter anmodning fra en part, og bevisbyrden for, at en sådan ugyldighedsgrund foreligger, påhviler den part, der anmoder om, at voldgiftskendelsen tilsidesættes.

Litra a angår voldgiftsaftalens ugyldighed. Hvis voldgiftsaftalen var ugyldig, har der ikke været noget grundlag for, at voldgiftsretten overhovedet skulle behandle sagen, og voldgiftskendelsen vil derfor også være ugyldig.

Gyldighedsspørgsmålet skal for så vidt angår parternes retlige handleevne vurderes efter loven i det land, hvor parten havde domicil i internationalprivatretlig forstand ved aftalens indgåelse. Dette kriterium er i lovteksten i overensstemmelse med sædvanlig sprogbrug i lovtekster angivet ved ordet »bopælk«. Ved domicil i internationalprivatretlig forstand forstås det land eller territoriale retsområde, hvor en person har bopæl eller ophold i den hensigt varigt at forblive der eller i det mindste uden hensigt til, at opholdet kun skal være midlertidigt.

Andre spørgsmål i relation til voldgiftsaftalens indgåelse og gyldighed skal bedømmes efter den lov, som parterne har vedtaget for den. Det er en forudsætning, at parternes vedtagelse er gyldig, hvilket må afgøres efter dansk rets almindelige internationalprivatretlige regler. Parterne kan ikke ved en sådan vedtagelse sætte de foreslåede regler i §§ 6 og 7 ud af kraft. Uanset om voldgiftsaftalens indgåelse og gyldighed i øvrigt i overensstemmelse med parternes vedtagelse skal afgøres efter fremmed ret, er voldgiftsaftalen således under alle omstændigheder ugyldig, hvis den strider mod § 6 om, hvilke tvister der efter deres art kan afgøres ved voldgift, eller mod § 7 om, at en voldgiftsaftale skal angå et bestemt retsforhold, og om, at en forudgående voldgiftsaftale i forbrugerforhold ikke er bindende for forbrugeren. Med andre ord kan §§ 6 og 7 ikke fraviges ved en aftale om anvendelse af fremmed ret (dvs. bestemmelserne er internationalt præceptive).

Har parterne ikke vedtaget, hvilken lov (dvs. hvilket lands lovgivning) der skal anvendes på voldgiftsaftalen, afgøres alle spørgsmål om aftalens indgåelse og gyldighed efter dansk materiel aftaleret, herunder aftalelovens regler. Som nævnt afgøres spørgsmål om parternes retlige handleevne dog efter parternes respektive domicillove (dvs. lovgivningen i det land, hvor parten har domicil i internationalprivatretlig forstand).

Ugyldighedsgrunden efter litra a hører som nævnt til de dispositive ugyldighedsgrunde, og en part kan være afskåret fra at gøre denne ugyldighedsgrund gældende, hvis parten må anses for at have givet afkald herpå. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis parten har deltaget i voldgiftssagen uden at gøre indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence, jf. § 16, stk. 4, og bemærkningerne hertil. Som det fremgår heraf, kan en indsigelse om, at tvisten efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift, dog ikke fortabes, jf. herved også den (indispositive) ugyldighedsgrund, der er nævnt i § 37, stk. 2, nr. 2, litra a. Endvidere mister en forbruger kun en indsigelse om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende for forbrugeren, hvis forbrugeren deltager i voldgiftssagen *efter* at have modtaget oplysning om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende, jf. § 16, stk. 4, 2. pkt.

Litra b angår tilfælde, hvor den part, der anmoder om tilsidesættelse af voldgiftskendelsen, ikke fik behørig meddelelse om udpegningen af en voldgiftsdommer eller om voldgiftssagens behandling eller af andre grunde var ude af stand til at fremføre sin sag.

Litra b omfatter navnlig tilsidesættelse af fundamentale retsplejeprincipper om adgang til at gøre sig bekendt med processtoffet i sagen (partsøffentlighed) og til at svare på de påstande og anbringender, som modparten fremfører (kontradiktion). Er voldgiftskendelsen afsagt uden iagttagelse af disse fundamentale retsplejeprincipper, kan den tilsidesættes som ugyldig.

Det afgørende er, om voldgiftskendelsen er afsagt, uden at den part, der anmoder om tilsidesættelse af voldgiftskendelsen, havde behøring adgang til at fremføre sin sag. Selv om der under voldgiftssagens behandling måtte være begået fejl i relation til at underrette en part om en mundtlig forhandling eller om det skriftlige materiale i sagen, kan voldgiftskendelsen ikke tilsidesættes, hvis parten efterfølgende har modtaget behøring underretning og fået adgang til at fremføre sin sag, før voldgiftskendelsen blev afsagt.

Litra c angår tilfælde, hvor voldgiftskendelsen behandler en tvist, der ikke er omfattet af voldgiftsaftalen, eller afgør spørgsmål, som falder uden for voldgiftsaftalen.